

ಬಿತ್ತುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ, ಬೀಜ ಸಿದ್ಧವೆ?

ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಆಯ್ಕೆಗಳೂ
ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಸಮಷ್ಟಿ
ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು
ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು,
ಮೌಲ್ಯರಹಿತ
ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ
ಕಾರಣಗಳಾಗಿರಬಹುದು
ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ
ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಅಗತ್ಯ.
ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ
ಸಹಜವಾಗಿರುವ
ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ
ಸಹಜ ಎನ್ನುವಂತಾದರೆ
ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ
ಶಿಥಿಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈಶ್ವರ್

ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾವರಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸುವ ಹುಚ್ಚು. ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಅನ್ಯತಿಕತೆಯ ಮೂರ್ತ ರೂಪದಂತಿದ್ದರೂ, ಮಲಿನಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾವರಗಳನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವ ಉತ್ತಾಹ ಅವರದು. ಇಂಥ ಉತ್ತಾಹದ ರೂಪವೇ, ವಿಧಾನಸೌಧವನ್ನು ಗೋಮೂತ್ರದಿಂದ ಶುಚಿಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಹೇಳಿಕೆಗಳು.

ವಿಧಾನಸೌಧ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮುನ್ನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಮ-ಹವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅದೇ ಕಚೇರಿಗಳು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ಆವಾಸಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಶುಚಿಗೊಳಿಸುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತಿನ ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕಾರಣ. ವೈರುಧ್ಯ ನೋಡಿ: ಹೋಮ-ಹವನಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣ. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಲೂಟಿಯಾಗುವುದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿಧಿಯೇ. ಸುಲಿಗೆಯ ಈ ಪಾಪಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಭೇದವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ವರ್ತಮಾನದ ಬಹುತೇಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಪಾಲಿಗೆ, ಅಧಿಕಾರ ಎನ್ನುವುದು, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಸುಲಿಯಲು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರವಾನಗಿ. ಇಂಥ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರವಾದ ಸ್ವಾವರಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ ಉಮೇದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ 'ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವ' ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅರ್ಥ: ಈಗ ಇರುವವರನ್ನು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ತಾವು ಕುರ್ಚಿ ಆಕ್ರಮಿಸುವುದು. ಮತ್ತೆದೇ ದಂಡ, ಅದೇ ಕತ್ತಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೇ ಗುರಿ.

ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ಮಲಿನಗೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾವರಗಳನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಂಬಲ ಸರಿಯಾದುದು. ಆದರೆ, ಆ ಬಯಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಮಾಲಿನ್ಯದ ಫಲ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ. ಕಸಬರಿಗೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದವರು ಮತದಾರರು. ಗೋಮೂತ್ರವೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತೊಂದು ರಾಸಾಯನಿಕದಿಂದಲೋ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗುವ ಕೊಳಕು ಇದಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಕಲ್ಪಬಲವೇ ಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದ ರಾಡಿಗೆ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕಾರಣರಾದರೂ, ಅದರ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮತದಾರಪ್ರಭುವಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನ ಹೊಂದುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವವರು ನೈತಿಕವಾಗಿ ಪತನಗೊಂಡರೆ ಸಮಾಜವೇ ಕೊಳೆಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಮತದಾರರು ನೈತಿಕತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ರಾಜಕಾರಣ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪು ಆಯ್ಕೆಗಳೂ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಸಮಷ್ಟಿ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವೂ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಂದ ಅಂತರ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಅಗತ್ಯ. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸಹಜ ಎನ್ನುವಂತಾದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಶಿಥಿಲವಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವವರು ಪ್ರಜೆಗಳೇ. ಬಿತ್ತಿದಂತೆ ಬೆಳೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾವು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕಾದುದು ಬೀಜದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ. ದುರದೃಷ್ಟವೆಂದರೆ, ನಾವು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯ ಗುಣಕೃತ್ಯ, ಹಣಕ್ಕೆ. ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬಹುದಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚುವುದರ ಬದಲು ಜಾತಿಯನ್ನು ಗುರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಫಲ ಯಾವ ಬಗೆಯದೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮುಂಬರುವ ಬೇಸಿಗೆಯ ಧಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಚುರುಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕುಂಭಕರ್ಣಿ ನಿರ್ದಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತವರಂತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನಡುವೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ತಮ್ಮ ಕಾಳಜಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತದ ಬಗೆಗಿನ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ಹಳಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿಬಲವನ್ನು ಬೆಂಬಲವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಬಲ-ತೋಳ್ಳಲದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸಿಗಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದು ಜನಪರ ಕಾಳಜಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿರಲಿ, ಜನರೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿಂತಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದಲೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು.

ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬಯಲು ಹಾಗೂ ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜ ಎರಡೂ ಪ್ರಜೆಗಳದೇ. ಈ ಅರಿವು ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಹಿತವನ್ನೇ ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯೆಂದು ಬಿಂಬಿಸುವ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಅರಿವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಮತ್ತೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಚುನಾವಣೆ ಎನ್ನುವುದು, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ತಾವೇ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಅವಕಾಶ.

■ ರಘುನಾಥ ಚ.ಹ.